

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2020. január 30.(*)

„Előzetes döntéshozatal – A tőke szabad mozgása és a szabad fizetési módok – Korlátozások – Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásoknak (ÁÉKBV) fizetett osztalék adóztatása – Az osztalékadó visszatérítése – Feltételek – Objektív megkülönböztetési kritériumok – A belföldi illetőségű adóalanyokra nézve jellegüknél fogva vagy tényszerűleg kedvező feltételek”

A C-156/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2017. március 27-én érkezett, 2017. március 3-ai határozatával terjesztett elő

a **Kölni Aktiefonds Deka**

és

a **Staatssecretaris van Financiën**

között,

a **Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,**

a **Loyens en Loeff NV**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: P. G. Xuereb tanácselnök (előadó), T. von Danwitz és C. Vajda bírák,

előtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: M. Ferreira előtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. május 22-ai tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Kölni Aktiefonds Deka képviselőjében R. van der Jagt, partneri minőségben,
- a Nederlandse Orde van Belastingadviseur képviselőjében F. R. Herreveld és J. J. A. M. Korving, meghatalmazotti minőségben,
- a Loyens en Loeff NV képviselőjében A. C. Breuer advocaat és S. Daniëls adótanácsadó,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és J. Langer, meghatalmazotti

minőségben,

– a német kormány képviselőjében kezdetben: T. Henze, J. Möller és R. Kanitz, később: J. Möller és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviselőjében W. Roels és N. Gossement, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2019. szeptember 5-én tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 63. cikk értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Kölni Aktiefonds Deka (a továbbiakban: KA Deka) és a Staatssecretaris van Financiën (pénzügyi államtitkár, Hollandia) között a KA Deka által a holland társaságok részvényei után a 2002/2003. és a 2007/2008. gazdasági évben nyújtott osztalék után fizetett osztalékadó visszatérítése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-án tanácsi irányelv (HL 1985. L 375., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 139. o.) tárgya a negyedik preambulumbekzdése alapján a tagállamokban található, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) esetében a közös alapvető szabályok kialakítása az azok engedélyezése, felügyelete, szervezeti felépítése, tevékenysége, valamint az általuk kötelezően nyilvánosságra hozandó információk tekintetében. A 85/611 irányelvet több alkalommal módosították azt megelőzően, hogy az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-án 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 302., 32. o.), amely annak átdolgozását végezte el, azt 2011. július 1-jével hatályon kívül helyezte.

A holland jog

4 Az adóalany befektetési vállalkozások (a továbbiakban: ABV) adóztatására vonatkozó holland szabályozás arra irányul, hogy lehetővé tegye a természetes személyek és különösen a kisbefektetők számára, hogy bizonyos típusú eszközökben kollektív befektetéseket hajtsanak végre. E rendszer célja, hogy az ABV-n keresztül befektető magánszemélyekkel szembeni adójogi bánásmódot az egyedi befektetéseket végző magánszemélyekkel szemben alkalmazott adójogi bánásmódhoz közelítse.

5 E célból az ABV-ek nulla kulcsos társasági adó alá tartoznak. Jogosultak továbbá a kapott holland osztalékok után kivetett osztalékadó visszatérítésére. Így a Wet op de dividendbelasting 1965 (az osztalékadóról szóló 1965. évi törvény) 10. cikke (2) bekezdésének az alapügyre alkalmazandó szövege a következőket pontosítja:

„A társasági adó kivetése szempontjából befektetési vállalkozásnak minősített társaság kérheti az adóellenőrtől, hogy hozzon olyan, panasszal megtámadható határozatot, amely biztosítja számára

a naptári évben ?t terhel? osztalékadó visszatérítését [...]”

6 Az ABV?k a külföldi befektetési termékek után ?ket terhel? forrásadó címén kompenzációra is jogosultak.

7 Az ABV?k, amennyiben osztalékot fizetnek, kötelesek levonni az ezen osztalék utáni holland adót az osztalékban részesül? személy terhére.

8 Az ABV?k rendszerét els?sorban a Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (a társasági adóról szóló 1969. évi törvény) 28. cikke szabályozza, amely meghatározza azokat a feltételeket, amelyeket a befektetési vállalkozásnak teljesítenie kell ahhoz, hogy ABV?nek lehessen min?síteni.

9 E feltételek között szerepel a befektetési vállalkozás azon kötelezettsége, hogy a kapott jövedelmet meghatározott határid?n belül felossza a részvényesei vagy a befektet?i között. Így a társasági adóról szóló 1969. évi törvény 28. cikke (2) bekezdésének b) pontja el?írja, hogy a nyereségnek az általános hatályú rendeletben meghatározott részét a gazdasági év lezárását követ? nyolc hónapon belül ki kell fizetni a részvényeseknek és a befektetési jegyek tulajdonosainak, és hogy a fizetend? nyereség egyenl?en oszlik meg a részvények és a befektetési jegyek között.

10 E tekintetben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kit?nik, hogy a 2007. december 20?i rendelettel (Stbl., 2007., 573. sz.) módosított Besluit beleggingsinstellingen (a kollektív befektetési vállalkozásokról szóló rendelet; Stb. 1970., 190. sz.; a továbbiakban: kollektív befektetési vállalkozásokról szóló rendelet) alapján a le nem vonható összegeket figyelembe kell venni a befektetési vállalkozás felosztható nyereségének meghatározásakor. Ezenkívül valamely ABV az általa kifizetett összegek kerekítése érdekében az újbóli befektetéshez kapcsolódó tartalékot és likviditási tartalékot képezhet.

11 A befektetési vállalkozás részvényeseinek jellege szintén szerepel azon feltételek között, amelyekt?l az ABV min?sítése függ, mivel az ABV?kre vonatkozó szabályozást kizárólag azok a befektet?k vehetik igénybe, akiknek azt szánták.

12 A részvényesi min?ségre vonatkozó feltételeket 2002 és 2006 között a társasági adóról szóló 1969. évi törvény 28. cikke (2) bekezdésének c)–g) pontja szabályozta. E rendelkezések különbséget tettek azon befektetési vállalkozások között, amelyeknek a részvényeit vagy befektetési jegyeit széles körben tették elérhet?vé, és a többi, szigorúbb feltételeknek alávetett befektetési vállalkozások között. Az e vállalkozások közötti különbségtétel azon alapult, hogy a részvényeiket vagy befektetési jegyeiket az amszterdami t?zsdén hivatalosan jegyezték?e, vagy sem.

13 Az a befektetési vállalkozás, amelynek a részvényeit vagy befektetési jegyeit az amszterdami t?zsdén jegyezték, lényegében ki volt zárva az ABV rendszere alól, ha részvényeinek vagy befektetési jegyeinek legalább 45%?a a nyereségadó hatálya alá tartozó jogalany tulajdonában volt, kivéve az olyan ABV?t, amelynek részvényeit vagy befektetési jegyeit az amszterdami t?zsdén jegyezték, vagy olyan jogalany tulajdonában álltak, amelynek nyeresége a részvényesei vagy a befektet?k tekintetében nyereségadó hatálya alá tartozott. Ráadásul az olyan befektetési vállalkozás, amely részvényeinek vagy befektetési jegyeinek legalább 25%?a egyetlen természetes személy tulajdonában van, nem vehette igénybe az ABV?szabályozást.

14 Arra a befektetési vállalkozásra, amelynek a részvényeit vagy befektetési jegyeit nem jegyezték az amszterdami t?zsdén, szigorúbb feltételek vonatkoztak, és az ABV?szabályozás igénybevételéhez lényegében a részvényeinek vagy befektetési jegyeinek legalább 75%?ával természetes személyeknek, a nyereségadó hatálya alá nem tartozó olyan jogalanyoknak, mint a

nyugdíjalapok és jótékonyági szervezetek, vagy más ABV-knek kellett rendelkeznie. Valamely befektetési vállalkozás nem részesülhetett az ABV-szabályozásban, ha egy vagy több természetes személy az e vállalkozásban fennálló részvények vagy befektetési jegyek legalább 5%-ával rendelkezett. Ha a befektetési alap rendelkezett az 1990. június 27-i Wet houdende bepalingen inzake het toezicht op beleggingsinstellingen (a befektetési alapok felügyeletére vonatkozó rendelkezésekről szóló törvény) (Stb., 1990., 380. sz.) szerinti engedéllyel, ez utóbbi tilalom helyett az a szabály érvényesült, amely szerint egyetlen természetes személy sem rendelkezhet a vállalkozásban 25%-os vagy annál nagyobb részesedéssel.

15 A 2007. január 1-jei jogszabály-módosításokat követően ahhoz, hogy az ABV-szabályozás igénybe lehessen venni, engedélyezni kell a befektetési vállalkozás részvényeivel vagy befektetési jegyeivel a pénzügyi eszközök olyan piacán történő kereskedést, mint amelyet a 2006. szeptember 28-i Wet houdende regels met betrekking tot de financiële markten en het toezicht daarop (a pénzügyi piacokra és azok felügyeletére vonatkozó rendelkezésekről szóló törvény; Stb., 2006., 475. sz.) 1:1. cikke említ, vagy az alapnak vagy annak kezelőjének rendelkeznie kell az e törvény 2:65. cikke szerinti engedéllyel, vagy az alól mentesülnie kell az említett törvény 2:66. cikkének (3) bekezdése alapján.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

16 A KA Deka Németországban székhellyel rendelkező, német jog szerinti befektetési alap (*Publikums-Sondervermögen*). A 85/611 irányelv és a 2009/65 irányelv értelmében vett, a tőzsdén jegyzett, jogi személyiséggel nem rendelkező és Németországban a nyereségadó alól mentes nyílt végű ÁÉKBV-nak minősül. A KA Deka magánszemélyek javára befektetéseket hajt végre. Részvényeinek árfolyamát a német tőzsdén jegyzik, azonban az e részvényekkel való kereskedés az úgynevezett „global stream system” rendszeren keresztül történik.

17 A 2002/2003 és 2007/2008 közötti gazdasági években a KA Deka osztalékot kapott Hollandiában illetékséggel rendelkező olyan társaságoktól, amelyekben részvényekkel rendelkezett. Ezen osztalékokra a 2004. június 4-i harmadik kiegészítő jegyzőkönyvvel (Trb., 2004., 185. sz.) módosított, a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a jövedelemadó és a vagyonszűrés, valamint különböző más adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről, valamint egyéb adójogi kérdések szabályozásáról szóló, 1959. június 16-én kötött egyezménynek (Trb., 1959., 85. sz.; a továbbiakban: a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság közötti adóegyezmény) megfelelően 15%-os forrásadót vetett ki. A KA Deka az olyan hollandiai illetékséggel befektetési alaptól eltérően, amely megfelel azon feltételeknek, amelyek lehetővé teszik számára, hogy ABV-knek minősüljön, nem részesülhetett az említett adónak az osztalékadóról szóló 1965. évi törvény 10. cikkének (2) bekezdése szerinti visszatérítésében.

18 A KA Deka Hollandiában nem köteles levonni az általa kifizetett osztalékok utáni osztalékadót.

19 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a német adójogi szabályok szerint a befektetési alapba befektető magánszemélyeket olyannak tekintik, mint akik meghatározott összegű elméleti minimumosztalékot kaptak. Ezen összegeket, amelyeket ezért a ténylegesen kifizetett összeg mellett bevonnak az adózásba, „ausschüttungsgleicher Ertrag”-nak (felosztottnak minősülő jövedelem) nevezik. Az alapügyben szóban forgó években azok a német magánszemélyek, akik ilyen alapokba fektettek be, az adóalapjuk felére alkalmazandó adómentességben részesültek, amely adóalap megfelelt az esetleges „felosztottnak minősülő jövedelemmel” növelt, ténylegesen felosztott nyereségnek.

20 2004-ig a német szabályozás lehetővé tette e magánszemélyek számára, hogy a

befektetési alapra kivetett holland osztalékadó összegét teljes egészében beszámítsák az adóalap adóztatott felére kivetett német adóba. A német jogszabály módosítását követően ezt a beszámítást 2004 és 2008 között a holland forrásadó felére korlátozták, így a beszámítást már nem lehetett elvégezni, ha a befektetési alap úgy döntött, hogy a nyereségből levonja a külföldi forrásadót.

21 A KA Deka a holland társaságok által a 2002/2003 és 2007/2008 közötti gazdasági években kifizetett osztalékok után levont osztalékadó visszatérítését kérte a holland adóhatóságtól.

22 Mivel az Inspecteur van de Belastingdienst (az adóhatóság ellenőre, a továbbiakban: Inspecteur) elutasította a kérelmeket, a KA Deka a rechtbank Zeeland-West-Brabant (zeeland-west-brabanti bíróság, Hollandia) fordult annak érdekében, hogy az hozzon határozatot az adóhatóság ellenőre határozatának jogszerűsége tárgyában. E bíróság elítélte azt állította, hogy maga a társasági adóról szóló 1969. évi törvény 28. cikke szerinti ABV jogállásával rendelkező, Hollandiában székhellyel rendelkező befektetési alaphoz hasonlítható, és ebből következik az EK 56. cikk (jelenleg EUMSZ 63. cikk) alapján jogosult az osztalékadó visszatérítésére.

23 Mivel a rechtbank Zeeland-West-Brabantnak (zeeland-west-brabanti bíróság) kétsége van afelől, hogy a KA Deka objektíve összehasonlítható-e valamely ABV-val az ezen alapok összehasonlítására vonatkozóan a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) által megállapított kritériumokra, valamint azon ügyek nagy számára tekintettel, amelyek az alapügyben szóban forgóhoz hasonló kérdéseket vethetnek fel, úgy határozott, hogy elzetes döntéshozatal céljából öt kérdést terjeszt a bíróság elé.

24 A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) mindenekelőtt megállapítja, hogy a KA Deka jogi formájában ABV-nak minősíthető, és e tekintetben objektíve összehasonlítható valamely Hollandiában székhellyel rendelkező ABV-vel. E bíróság pontosítja, hogy míg valamely hollandiai székhelyű ABV jogosult lett volna az osztalékadó KA Deka által kért visszatérítésére, ez utóbbit sem a holland jogszabályok, sem pedig a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság közötti adóegyezmény alapján nem illeti meg az osztalékadó visszatérítéséhez való jog.

25 Mivel azon a véleményen volt, hogy észszerű kétségek maradhatnak fenn a rechtbank Zeeland-West-Brabant (zeeland-west-brabanti bíróság) által feltett kérdésekre adandó válaszok kapcsán, a Hoge Raad der Nederlanden (holland legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Ellentétes-e az EK 56. cikkel (jelenleg EUMSZ 63. cikk), ha azért, mert nem köteles beszélni a holland osztalékadót, valamely nem holland illetőséggel rendelkező befektetési alapnak nem térítik vissza azt a holland osztalékadót, amelyet a holland illetőséggel rendelkező társaságoktól kapott osztalékaira vetettek ki, miközben visszatérítik az osztalékadót a holland illetőséggel rendelkező azon adóalany befektetési vállalkozásnak, amely a holland osztalékadó beszéde mellett évente osztalékot fizet részvényeseinek vagy más befektetőknek?

2) Ellentétes-e az EK 56. cikkel (jelenleg EUMSZ 63. cikk), ha a Hollandián kívül illetőséggel rendelkező befektetési alap számára azért nem térítik vissza az olyan osztalékok után beszédezt holland osztalékadót, amelyet holland illetőséggel rendelkező társaságoktól kapott, mert nem bizonyította, hogy részvényesei vagy más befektetők teljesítik a holland szabályozásban meghatározott feltételeket?

3) Ellentétes-e az EK 56. cikkel (jelenleg EUMSZ 63. cikk), ha a Hollandián kívül illetőséggel rendelkező befektetési alap számára nem térítik vissza az olyan osztalékok után beszédezt holland

osztalékadót, amelyeket holland illetéssel rendelkező társaságoktól kapott, mert a befektetési hozamokat nem fizeti ki évente teljes mértékben [a részvényesek vagy befektetők részére] az üzleti évet követő legkésőbb nyolcadik hónapban, akkor sem, ha a székhelye szerinti államban az ott érvényes jogszabályok alapján befektetési hozamai, amennyiben nem fizetik ki azokat a) kifizetettnek minősülnek, vagy b) a részvényesek vagy más befektetők esetében a székhely szerinti állam beszedi a kapcsolódó adót, mintha sor került volna osztalékfizetésre, míg azon holland illetéssel rendelkező adóalany befektetési vállalkozás számára megtérítik az osztalékadót, amely befektetési hozamait évente, a holland osztalékadó beszedése mellett, kifizeti részvényesei vagy más befektetői számára?”

A Bíróság eljárási eljárás

26 A Bíróság elnöke a 2017. április 5-ii határozatával az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából elrendelte a jelen ügynek a C-157/17. sz. ügygel való egyesítését.

27 A 2018. június 21-ii Fidelity Funds és társai ítélet (C-480/16, EU:C:2018:480) kihirdetését követően a kérdést előterjesztő bíróság 2018. december 3-ii levelében arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy vissza kívánja vonni a C-157/17. sz. ügyben előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, valamint a C-156/17. sz. ügyben előterjesztett első kérdést, ugyanakkor fenntartja a C-156/17. sz. ügyben előterjesztett második és harmadik kérdést.

28 A Bíróság elnöke 2018. december 4-ii határozatával elrendelte a C-156/17. sz. ügynek a C-157/17. sz. ügytel való elkülönítését, ez utóbbi ügyet pedig 2018. december 12-én törölték a Bíróság nyilvántartásából.

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

29 A főtanácsnok indítványának ismertetését követően a KA Deka a Bíróság Hivatalához 2019. szeptember 18-án előterjesztett beadványával kérte, hogy a Bíróság az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján rendelje el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

30 Kérelmének alátámasztására a KA Deka arra hivatkozik, hogy a főtanácsnok indítványa pontatlanságot tartalmaz a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-ii 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 7. cikke e) pontjának értelmezését illetően. Ellentétben a főtanácsnok által az indítványának 79–81. pontjában állítottakkal, a 95/46 irányelv 7. cikkének e) pontja nem rendelkezik olyan horizontális közvetlen hatállyal, amely felhatalmazást adna valamely közintézménynek, hogy valamely másik nem állami szervtel személyes adatokat kérjen vagy ilyen szerv részére ilyen adatokat szolgáltatson. E pontatlanság alkalmas arra, hogy döntően befolyásolja a Bíróság határozatát, és így módon igazolhatja az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig a főtanácsnok ezen indítvány alapjául szolgáló indokolása (2017. június 22-ii Federatie Nederlandse Vakvereniging és társai ítélet, C-126/16, EU:C:2017:489, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Ebben az összefüggésben arra is rá kell mutatni, hogy az Európai Unió Bíróságának

alapokmánya és a Bíróság eljárási szabályzata nem teszi lehetővé az érintett felek és ezen alapokmány 23. cikke szerinti érdekeltek számára, hogy a f?tanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (2017. október 25?i Polbud – Wykonawstwo ítélet, C?106/16, EU:C:2017:804, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen az, ha az érdekelt fél nem ért egyet a f?tanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a f?tanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja a szóbeli szakasz újbóli megnyitását (2017. október 25?i Polbud – Wykonawstwo ítélet, C?106/16, EU:C:2017:804, 24. pont; 2017. november 29?i King ítélet, C?214/16, EU:C:2017:914, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Ebb?l az következik, hogy mivel a KA Deka által a szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránt el?terjesztett kérelem arra irányul, hogy a KA Deka választ adhasson a f?tanácsnok által a 95/46 irányelv értelmezésére vonatkozóan az indítványában tett megállapításokra, annak nem lehet helyt adni.

34 Eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a Bíróság a f?tanácsnok meghallgatását követ?en az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kell?en feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követ?en a Bíróság határozatára nézve dönt? jelent?ség? új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

35 A jelen ügyben ugyanakkor a Bíróság a f?tanácsnok meghallgatását követ?en úgy ítéli meg, hogy minden szükséges adat a rendelkezésére áll a kérdést el?terjeszt? bíróság által el?terjesztett kérdések megválaszolásához.

36 A fenti megfontolásokra tekintettel nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésekr?

El?zetes észrevételek

37 Meg kell állapítani, hogy – amint az az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatból kit?nik – a Hollandiában letelepedett társaságok által az e tagállamban illet?séggel rendelkező kedvezményezettek részére fizetett osztalékot osztalékadó terheli. Amennyiben – mint az alapügyben – az osztalékban részesül? személy más tagállamban, a jelen esetben Németországban rendelkezik illet?séggel, ezen osztalékok a Holland Királyság és a Németországi Szövetségi Köztársaság közötti adóegyezmény alapján 15%-os adó alá vonhatók Hollandiában.

38 Az e határozatban foglalt információkból az is kit?nik, hogy csak azok a befektetési alapok kérhetik az általuk megfizetett osztalékadó visszatérítését, illetve jogosultak e visszatérítésre, amelyek teljesítik a társasági adóról szóló 1969. évi törvény 28. cikkében az ABV?nek történ? min?sítéshez el?írt feltételeket.

39 Nem biztosítható visszatérítés azon befektetési alapok részére, ideértve a külföldi illet?ség? alapokat is, amelyek nem bizonyítják, hogy teljesítik az említett feltételeket.

40 Következésképpen, míg az ABV?nek min?sített alapok részére fizetett osztalékok után ezen alapokat nem terheli adófizetési kötelezettség, a más szervezetek részére – ideértve a más tagállamokban letelepedett befektetési alapokat is – fizetett osztalékok után ilyen adó kivetésére kerül sor.

41 Ebből következzen az olyan befektetési alap, amely megfelel az ABV-kre vonatkozó feltételeknek, a kapott osztalékok tekintetében kedvezőbb adójogi bánásmódban részesül, mint amelyben az említett feltételeknek meg nem felelő befektetési alapok – ideértve a külföldi illetőségű befektetési alapokat is – részesülnek.

42 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az egyes tagállamoknak kell az uniós jog tiszteletben tartásával megszervezniük a felosztott nyereség adóztatására vonatkozó rendszerüket, és ennek keretében meghatározniuk azt az adóalapot és adómértéket, amely az osztalékban részesülő befektetőre alkalmazandó (lásd többek között: 2008. május 20-ai Orange European Smallcap Fund ítélet, C-194/06, EU:C:2008:289, 30. pont; 2011. október 20-ai Bizottság kontra Németország ítélet, C-284/09, EU:C:2011:670, 45. pont; 2016. június 30-ai Riskin és Timmermans ítélet, C-176/15, EU:C:2016:488, 29. pont).

43 Ebből következzen a tagállamok a kollektív befektetési vállalkozások alkalmazásának ösztönzése érdekében különleges adóztatási rendszert írhatnak elő ezen vállalkozások és az általuk kapott osztalékok tekintetében, valamint meghatározhatják azokat az anyagi és alaki jogi feltételeket, amelyeket tiszteletben kell tartani annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az ilyen rendszer igénybevételére (lásd ebben az értelemben: 2014. október 9-ai van Caster ítélet, C-326/12, EU:C:2014:2269, 47. pont; 2018. október 24-ai Sauvage és Lejeune ítélet, C-602/17, EU:C:2018:856, 34. pont).

44 Ezen túlmenően a tagállamok adójogi autonómiája elvének szerves részét képezi az, hogy e tagállamok meghatározzák az ahhoz szükséges bizonyítékokat, amelyek alátámasztják, hogy az ilyen adóztatási rendszer igénybevétele érdekében megkövetelt feltételeket tiszteletben tartották (lásd ebben az értelemben: 2011. június 30-ai Meilicke és társai ítélet, C-262/09, EU:C:2011:438, 37. pont; 2014. október 9-ai van Caster ítélet, C-326/12, EU:C:2014:2269, 47. pont; 2018. október 24-ai Sauvage és Lejeune ítélet, C-602/17, EU:C:2018:856, 34. pont).

45 Mindazonáltal a tagállamoknak az adójogi autonómiájukat az uniós jogból eredő, különösen a Szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseiben előírt követelmények betartásával kell gyakorolniuk (2011. június 30-ai Meilicke és társai ítélet, C-262/09, EU:C:2011:438, 38. pont).

46 Következésképpen a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó rendszer bevezetése, különösen az e rendszer igénybevételére való jogosultsághoz megkövetelt feltételek jellege és az ennek érdekében benyújtandó bizonyítékok nem képezhetik a tőke szabad mozgásának korlátozását.

47 Az előterjesztett második és harmadik kérdésre e megfontolásokra figyelemmel kell választ adni.

A második kérdésről

48 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 63. cikket, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely előírja, hogy valamely külföldi illetőségű befektetési alap azzal az indokkal nem részesülhet visszatérítésben az osztalékok után e tagállamban általa fizetendő osztalékadó tekintetében, hogy nem szolgált bizonyítékkal arra nézve, hogy részvényesei vagy befektetői megfelelnek az e szabályozásban meghatározott feltételeknek.

49 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésében tiltott, tőke mozgást korlátozó intézkedések azon intézkedéseket foglalják

magukban, amelyek alkalmasak arra, hogy eltántorítsák a külföldi illetőségeket attól, hogy valamely tagállamban beruházásokat hajtsanak végre, illetve az említett tagállam illetőségével rendelkezőket attól, hogy más tagállamokban hajtsanak végre beruházásokat (lásd különösen: 2014. április 10-i Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company ítélet, C-190/12, EU:C:2014:249, 39. pont; 2018. november 22-i Sofina és társai ítélet, C-575/17, EU:C:2018:943, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Ennélfogva, először is, meg kell vizsgálni, hogy a valamely tagállam által a befektetési alap részvényeseire vagy befektetőire vonatkozóan előírt olyan feltételek, amelyek előfeltételét képezik ezen alap arra vonatkozó lehetőségének, hogy az általa megfizetett osztalékadó visszatérítését kérje, alkalmasak-e arra, hogy visszatartsák a külföldi illetőségű befektetési alapokat attól, hogy e tagállamban beruházásokat hajtsanak végre. Másodszor meg kell vizsgálni, hogy a külföldi illetőségű befektetési alapok által ennek érdekében benyújtandó bizonyítékok azt eredményezik-e, hogy visszatartják ezen alapokat attól, hogy az említett tagállamban beruházásokat hajtsanak végre.

51 Ami, először is, e feltételeket illeti, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a 2002 és 2006 közötti években a részvényesi szerkezetre vonatkozó feltételek olyan részesedési küszöbértékeket írtak elő, amelyeket az alapok részvényeinek vagy befektetési jegyeinek tulajdonosai nem léphettek át annak érdekében, hogy ezen alapokat ÁBV-knek lehessen minősíteni. E küszöbértékek eltértek voltak attól függően, hogy az alap részvényeit vagy befektetési jegyeit hivatalosan jegyezték-e az amszterdami tőzsdén, vagy sem.

52 Amennyiben ugyanis az alap részvényeit vagy befektetési jegyei hivatalosan jegyezték az amszterdami tőzsdén, azok az alapok, amelyek részvényeinek vagy befektetési jegyeinek legalább 45%-ával a nyereségadó hatálya alá tartozó valamely jogalany rendelkezett, vagy azokkal olyan jogalany rendelkezett, amelynek nyeresége a részvényesei vagy a befektetői tekintetében nyereségadó hatálya alá tartozott, valamint azok az alapok, amelyekben valamely természetes személy egymaga több mint 25%-os részesedéssel rendelkezett, nem tartozhattak az ÁBV-ra vonatkozó szabályozás hatálya alá. Ezzel szemben, amennyiben az alap részvényeit vagy befektetési jegyeit nem jegyezték hivatalosan az amszterdami tőzsdén, azok legalább 75%-ával természetes személyeknek, tőkejövedelemadó fizetésére nem kötelezett szervezeteknek – köztük nyugdíjalapok és jótékonyági szervezetek – vagy más ÁBV-knek kellett rendelkezniük, anélkül hogy valamely természetes személy egymaga legalább 5%-os mértékű részesedéssel rendelkezett volna, a befektetési alapok felügyeletére vonatkozó rendelkezésekről szóló törvény alapján engedéllyel rendelkező szerv esetében pedig ez a küszöbérték legalább 25% volt.

53 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból továbbá kitűnik, hogy a 2007. január 1-jétől alkalmazandó nemzeti szabályozás szerint az ÁBV-re vonatkozó szabályozás alkalmazhatósága érdekében engedélyezni kell a befektetési vállalkozás részvényeivel vagy befektetési jegyeivel való kereskedést a pénzügyi eszközöknek a pénzügyi piacokra és azok felügyeletére vonatkozó rendelkezésekről szóló törvény szerinti piacán, vagy az alapnak, illetve annak kezelőjének engedéllyel kell rendelkeznie, vagy az említett törvénynek mentesítenie kell az utóbbiakat ez alól. A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy immár nem bír jelentőséggel, hogy valamely befektetési alap részvényeit vagy befektetési jegyeit jegyzik-e az amszterdami tőzsdén, vagy sem.

54 Meg kell állapítani, hogy az alapügyben szóban forgó, a 2002 és 2006 közötti időszakban alkalmazandó nemzeti szabályozás – a 2007. január 1-jétől alkalmazandó szabályozáshoz hasonlóan – nem tett különbséget a belföldi és a külföldi illetőségű befektetési alapok között, amennyiben az osztalékadó visszatérítésének feltételei ezen alapok mindkét kategóriájára különbségtétel nélkül vonatkoztak.

55 Ugyanakkor valamely olyan nemzeti szabályozás, amely különbségtétel nélkül alkalmazandó a belföldi és a külföldi illetőségű gazdasági szereplőkre, a tőke szabad mozgása korlátozásának minősülhet. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából ugyanis az következik, hogy még az objektív feltételeken alapuló eltérő bánásmódok is *de facto* hátrányosan érinthetik a határokon átnyúló helyzeteket (lásd ebben az értelemben: 2014. február 5-ii Hervis Sport- és Divatkereskedelmi ítélet, C-385/12, EU:C:2014:47, 37–39. pont).

56 Ez a helyzet áll fenn, amennyiben a belföldi és a külföldi illetőségű gazdasági szereplőkre különbségtétel nélkül alkalmazandó nemzeti szabályozás valamely adóelőnyt olyan helyzetekre tart fenn, amelyekben a gazdasági szereplők olyan feltételeket vagy kötelezettségeket teljesítenek, amelyek jellegüknél fogva vagy tényszerűleg a nemzeti piacra jellemzőek, ily módon kizárólag a nemzeti piacon jelen lévő gazdasági szereplők képesek e feltételek vagy kötelezettségek teljesítésére, az összehasonlítható jellemzőkkel bíró külföldi illetőségű gazdasági szereplők általában nem (lásd ebben az értelemben: 2014. október 9-ii van Caster ítélet, C-326/12, EU:C:2014:2269, 36. és 37. pont; 2017. június 8-ii Van der Weegen és társai ítélet, C-580/15, EU:C:2017:429, 29. pont).

57 E tekintetben, ami az alapügyben szóban forgó, 2002 és 2006 közötti időszakban alkalmazandó nemzeti szabályozást illeti, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő, a jelen ítélet 52. pontjában összefoglaltakból kitűnik, hogy azoknak a befektetési alapoknak, amelyek részvényeit vagy befektetési jegyeit nem az amszterdami tőzsdén jegyezték, szigorúbb feltételeknek kellett megfelelniük, mint azon befektetési alapoknak, amelyek részvényeit vagy befektetési jegyeit e tőzsdén jegyezték.

58 Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy nem lehetséges-e, hogy a részvényesekre vonatkozó azon feltételt, amely a befektetési alap részvényeinek vagy befektetési jegyeinek az amszterdami tőzsdén történő jegyzésén alapul, jellegénél fogva vagy tényszerűleg nem csak elsősorban a belföldi befektetési alapok teljesíthették-e, míg azok a külföldi illetőségű befektetési alapok, amelyek részvényeit és befektetési jegyeit nem az amszterdami tőzsdén, hanem valamely másik tőzsdén jegyezték, általában nem teljesítették azt.

59 Ami a 2007. január 1-jétől alkalmazandó nemzeti jogszabályt illeti, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő, a jelen ítélet 53. pontjában összefoglaltakból az következik, hogy az ÁBV-re vonatkozó szabályozás alkalmazhatósága érdekében engedélyezni kell a befektetési vállalkozás részvényeivel vagy befektetési jegyeivel való kereskedést a pénzügyi eszközöknek a pénzügyi piacokra és azok felügyeletére vonatkozó rendelkezésekről szóló törvény szerinti piacán. E szabályozás értelmében az alap, vagy annak azon kezelője is e szabályozás hatálya alá tartozik, aki engedéllyel rendelkezik, vagy akit ez alól az említett törvény alapján mentesítettek.

60 E tekintetben a kérdést elterjeszt? bíróság feladata annak vizsgálata, hogy nem lehetséges?e, hogy az utóbbi jogszabály által elírt feltételeket jellegüknél fogva vagy tényszer?leg csak els?sorban a belföldi illet?ség? befektetési alapok teljesítik, és hogy azok révén ténylegesen kizárják e szabályozás hatálya alól azokat a külföldi illet?ség? befektetési alapokat, amelyek a letelepedésük szerinti tagállamban teljesítik a hasonló feltételeket.

61 Másodszor, azon bizonyítékokat illet?en, amelyeket a külföldi illet?ség? befektetési alapoknak kell benyújtaniuk annak bizonyítása érdekében, hogy megfelelnek azon feltételeknek, amelyek lehetővé teszik számukra az ÁBV?re vonatkozó szabályozás alkalmazását, és ebb?l következ?en az általuk megfizetett osztalékadó visszatérítését, emlékeztetni kell arra, hogy a tagállami adóhatóságok megkövetelhetik az adóalanytól az általuk annak értékeléséhez szükségesnek tartott igazolások benyújtását, hogy a kérdéses jogszabály által biztosított adókedvezmény feltételei teljesülnek?e, és következésképpen helye van?e az említett kedvezmény megadásának (2011. február 10?i Haribo Lakritzen Hans Riegel és Österreichische Salinen ítélet, C?436/08 és C?437/08, EU:C:2011:61, 95. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A tartalmat, a formát és a pontosság mértékét, amelyeknek az adóalanyok által közölt információknak meg kell felelniük ahhoz, hogy valamely adóel?nyben részesülhessenek, az adóhatóságnak kell meghatároznia annak érdekében, hogy lehetővé tegye az adóalanyok számára az adó helyes alkalmazását (lásd ebben az értelemben: 2014. október 9?i van Caster ítélet, C?326/12, EU:C:2014:2269, 52. pont).

62 Mindazonáltal, annak érdekében, hogy a külföldi illet?ség? adóalany számára ne tegyék lehetetlenné vagy rendkívül nehézé valamely adókedvezmény megszerzését, nem követelhet? meg, hogy ezen adóalany olyan iratokat nyújtson be, amelyek minden tekintetben megfelelnek az e kedvezményt nyújtó tagállam nemzeti jogszabályaiban az igazoló dokumentumok formája és pontossága mértéke tekintetében elírtaknak, ha egyébként az ezen adóalany által benyújtott iratok lehetővé teszik e tagállam számára annak egyértelm? és pontos vizsgálatát, hogy a szóban forgó adókedvezmény megszerzésének feltételei teljesülnek?e (lásd ebben az értelemben: 2011. június 30?i Meilicke és társai ítélet, C?262/09, EU:C:2011:438, 46. pont). Ugyanis, amint arra a f?tanácsnok az indítványának a 72. pontjában rámutat, a külföldi illet?ség? adózók nem tehet?k ki olyan túlzott mérték? ügyviteli terheknek, amelyek lehetetlenné teszik számukra, hogy valamely adókedvezményt igénybe vegyenek.

63 A kérdést elterjeszt? bíróság az alapügyben kifejti, hogy a KA Deka a részvények kereskedelme tekintetében választott rendszer miatt, amely nem teszi lehetővé számára a befektet?inek megismerését, nem tud megfelelni a részvényesi szerkezetre vonatkozó feltételeknek.

64 Ennélfogva az, hogy a részvényesi szerkezetre vonatkozó feltételek bizonyítása nem lehetséges, úgy t?nik, nem a megkövetelt információk összetettségéb?l, vagy a megkövetelt bizonyítási eszközökb?l, és nem is abból fakad, hogy a személyes adatok védelmére vonatkozó, a 95/46 irányelv végrehajtásáról szóló jogszabály alkalmazása miatt az említett adatok összegy?jtése jogilag nem lehetséges, hanem a befektetési jegyek kereskedelmének a szóban forgó alap által választott modellje megválasztásából következik.

65 Márpedig ilyen körülmények között az információáramlásnak a gazdasági szerepl? által tapasztalt hiánya nem olyan probléma, amelyet az érintett tagállamnak kellene kiküszöbölnie (lásd: 2011. február 10?i Haribo Lakritzen Hans Riegel és Österreichische Salinen ítélet, C?436/08 és C?437/08, EU:C:2011:61, 98. pont; 2011. június 30?i Meilicke és társai ítélet, C?262/09, EU:C:2011:438, 48. pont).

66 Mivel úgy t?nik, hogy az alapügyben szóban forgó bizonyítási követelmények azon belföldi

illetés? befektetési alapokkal szemben is fennállnak, amelyek a befektetési jegyek kereskedésére vonatkozóan a KA Deka által az alapügyben választotthoz hasonló rendszert választottak, aminek a vizsgálata a kérdést elterjeszt? bíróság feladata, valamely külföldi illetés? befektetési alap által megfizetett osztalékadó részére történ? visszatérítésének arra hivatkozással való megtagadása, hogy ezen alap nem tudta megfelel?en bizonyítani, hogy megfelel e feltételeknek, nem min?ül a külföldi illetés? befektetési alapokkal szembeni kedvez?tlen bánásmódnak.

67 Következésképpen a fentiekre tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely elírja, hogy valamely külföldi illetés? befektetési alap azzal az indokkal nem részesülhet visszatérítésben az osztalékok után e tagállamban általa fizetend? osztalékadó tekintetében, hogy nem szolgált bizonyítékkal arra nézve, hogy részvényesei vagy befektet?i megfelelnek az e szabályozásban meghatározott feltételeknek, feltéve hogy e feltételek nem hozzák ténylegesen hátrányos helyzetbe a külföldi illetés? befektetési alapokat, és hogy az adóhatóság az említett feltételek tiszteletben tartására vonatkozó bizonyítékok benyújtását a belföldi illetés? befektetési alapoktól is megköveteli, aminek a vizsgálata a kérdést elterjeszt? bíróság feladata.

A harmadik kérdés?

68 Harmadik kérdésével a kérdést elterjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 63. cikket, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely elírja, hogy valamely külföldi illetés? befektetési alap azzal az indokkal nem részesülhet visszatérítésben az osztalékok után e tagállamban általa fizetend? osztalékadó tekintetében, hogy ezen alap nem felel meg az e visszatérítés tekintetében meghatározott feltételeknek, nevezetesen nem fizeti ki évente, az üzleti évet követ? nyolc hónapon belül teljes mértékben a befektetési hozamokat a részvényesek vagy befektet?k részére, miközben a letelepedési helye szerinti tagállamban a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a kifizetésre nem került befektetési hozamai kifizetettnek tekintend?k, vagy azt belefoglalják az e tagállam által a részvényesekt?l vagy más befektet?kt?l beszedett adóba, mintha ezen nyereség kifizetésre került volna.

69 Amint az elzetes döntéshozatalra utaló határozatból kit?nik, az a feltétel, amelynek az osztalékadó visszatérítése alá van rendelve, és amely az alapok nyereségének újrafelosztására vonatkozik, általánosan került megfogalmazásra, és nem tesz különbséget a belföldi és a külföldi illetés? befektetési alapok között. Ugyanis mind a belföldi illetés? befektetési alapoknak, mind a külföldi illetés? befektetési alapoknak teljesíteniük kell e feltételt annak érdekében, hogy jogosultak legyenek a megfizetett osztalékadó visszatérítéséhez.

70 Mindazonáltal a jelen ítélet 55. és 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell vizsgálni, hogy az ilyen feltétel, jóllehet különbségtétel nélkül alkalmazandó, nem alkalmas-e arra, hogy ténylegesen hátrányos helyzetbe hozza a külföldi illetés? befektetési alapokat.

71 Amint arra a Bíróság a jelen ítélet 43. pontjában emlékeztet, uniós szint? harmonizáció hiányában minden tagállam szabadon határozhatja meg, hogy a kollektív befektetési vállalkozások alkalmazásának ösztönzése érdekében az e szervezetekre és az általuk kapott osztalékokra alkalmazandó különös adórendszert ír-e el?, valamint hogy meghatározzák-e azokat az anyagi és alaki jogi feltételeket, amelyeket tiszteletben kell tartani annak érdekében, hogy jogosultak legyenek az ilyen rendszer igénybevételére. Ennélfogva az ilyen rendszerekhez kapcsolódó feltételek szükségszer?en az egyes tagállamokra jellemz?ek, és azok egymáshoz képest eltérést mutatnak.

72 Ezen túlmen?en a t?ke szabad mozgása nem értelmezhet? akképpen, hogy a tagállam

köteles az adójogi szabályait valamely másik tagállam szabályai függvényében meghatározni az olyan adóztatás minden helyzetben történő biztosítása végett, amely a nemzeti adójogi szabályozásokból származó valamennyi különbséget megszünteti, mivel az adóalanynak a valamely másik tagállamban való beruházásokkal kapcsolatos döntései – az esettől függetlenül – lehetnek kedvezőbbek vagy kedvezőtlenebbek a számára (2013. november 7-ii K ítélet, C-322/11, EU:C:2013:716, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

73 Ugyanakkor az a körülmény, hogy a forrásadó-visszatérítés lehetőségét a nemzeti jogszabályok által előírt feltételek szigorú tiszteletben tartásától teszik függővé, figyelmen kívül hagyva azokat a jogi feltételeket, amelyek a letelepedésük szerinti tagállamban a külföldi illetőségű befektetési alapokra vonatkoznak, azt jelentené, hogy az osztalékokra vonatkozó előnyös bánásmód lehetőségét kizárólag a belföldi illetőségű befektetési alapok számára tartanák fenn. Ugyanis a belföldi illetőségű befektetési alapok általában alkalmasak arra, hogy a letelepedésük szerinti tagállam jogszabályai által megállapított valamennyi feltételnek megfeleljenek, míg a külföldi illetőségű befektetési alapok általában csak a letelepedésük szerinti tagállamuk által meghatározott feltételeket képesek teljesíteni, fenntartva, hogy ezt a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

74 E körülmények között nem zárható ki, hogy valamely külföldi illetőségű befektetési alap, amely a letelepedése szerinti államban hatályos szabályozási keret miatt nem felel meg a szóban forgó adókedvezményt nyújtó tagállam által előírt valamennyi feltételnek, mindazonáltal lényegében összehasonlítható helyzetben van az ilyen feltételeknek megfelelő belföldi befektetési alap helyzetével.

75 Ennélfogva, annak érdekében, hogy a valamely tagállam jogszabályaiban előírt feltételek, jóllehet azok megkülönböztetés nélkül alkalmazandók a belföldi és a külföldi illetőségű befektetési alapokra, ne hozzák hátrányos helyzetbe a külföldi illetőségű befektetési alapokat, ez utóbbiak számára lehetővé kell tenniük annak bizonyítását, hogy különösen a letelepedésük szerinti államuk hatályos szabályozási kerete folytán az e feltételeknek megfelelő belföldi illetőségű befektetési alapokkal összehasonlítható helyzetben vannak.

76 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy annak vizsgálata során, hogy valamely határon átnyúló helyzet összehasonlítható-e valamely belső helyzettel, figyelembe kell venni a kérdéses nemzeti rendelkezések célját, valamint ez utóbbiak tárgyát és tartalmát (lásd különösen: 2016. június 2-ii Pensioenfonds Metaal en Techniek ítélet, C-252/14, EU:C:2016:402, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 A Bíróság rendelkezésére álló iratokból e tekintetben kitűnik, hogy a nyereség újrafelosztására vonatkozó feltétel az ABV-k rendszerének céljához kapcsolódik, amely arra irányul, hogy a magánszemélyek által befektetési vállalkozás közvetítésével végrehajtott befektetések megtérülése megegyezzen az egyéni úton történő értékpapírbefektetések hozamával. E tekintetben az ügy irataiból az is kitűnik, hogy a nemzeti jogalkotó úgy ítélte meg, hogy alapvető fontosságú, hogy a befektetési vállalkozások a lehető leggyorsabban továbbítsák a beruházásokból származó nyereséget azon befektetők részére, amelyek pénzeszközeit befektették.

78 Ami a nyereség újrafelosztására vonatkozó kötelezettség és a befektetők szintjén történő adóztatás közötti kapcsolatot illeti, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból az is kitűnik, hogy a jövedelemadó alkalmazását az újrafelosztási kötelezettség vonta maga után. Mindazonáltal, mivel 2001-ben bevezetésre került a magánszemélyekre vonatkozóan a részvényeikből és más befektetéseikből származó tényleges hozamtól függetlenül számított éves átalányhozam adóztatása, az alapeljárás felperese, az alapeljárás beavatkozói, valamint az Európai Bizottság arra várnak választ, hogy a közvetlen befektetések és a befektetési alap közvetítésével

végrehajtott befektetések közötti adósemlegesség céljának elérése érdekében elengedhetetlen?e valamely alap nyereségének újrafelosztása.

79 A jelen ügyben a nemzeti jog értelmezésére kizárólagos hatáskörrel rendelkező kérdést el?terjeszt? bíróság feladata, hogy az alapügyben szóban forgó adójogszabály valamennyi elemének és a nemzeti adórendszer egészének a figyelembevételével meghatározza a nyereség újrafelosztására vonatkozó feltétel alapjául szolgáló f? célt.

80 Jóllehet úgy t?nik, hogy az elérni kívánt cél az, hogy a lehető leggyorsabban eljuttassák a befektetési alap szolgáltatásait igénybe vev? befektet?k részére az általuk elért nyereséget, az olyan külföldi illet?ség? befektetési alap helyzete, amely nem osztja fel a befektetési jegyeib?l származó jövedelmet, még ha e jövedelmeket úgy kell is tekinteni, mint amelyek felosztásra kerültek, nincs objektíve összehasonlítható helyzetben az olyan belföldi befektetési alap helyzetével, amely jövedelmeit a nemzeti jogszabályokban el?írt feltételek között osztja fel.

81 Ezzel szemben, ha az elérni kívánt cél els?dlegesen a nyereségnek valamely befektetési alap részvényese szintjén történ? megadóztatása, meg kell állapítani, hogy az a belföldi illet?ség? befektetési alap, amely a nyereségét ténylegesen kifizeti, valamint az olyan külföldi illet?ség? befektetési alap, amelynek nyeresége nem kerül felosztásra, ugyanakkor e nyereséget úgy kell tekinteni, mint amely felosztásra került, és mint ilyenre, az említett alap részvényeseinek szintjén adót vetnek ki, objektíve összehasonlítható helyzetben van. Ugyanis az adóztatás szintje mindkét esetben a befektetési alapról a részvényesre helyez?dik át.

82 Ez utóbbi helyzetben, amennyiben valamely tagállam azzal az indokkal tagadja meg valamely külföldi illet?ség? befektetési alappal szemben az e tagállamban megfizetett osztalékadó visszatérítését, hogy az nem fizeti ki évente, az üzleti évet követ? nyolc hónapon belül teljes mértékben a befektetési hozamokat a részvényesek vagy befektet?k részére, miközben e befektetési alap letelepedési helye szerinti tagállamában a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a kifizetésre nem került befektetési hozamai kifizetettnek tekintend?k, vagy azt belefoglalják az e tagállam által az említett alap részvényeseit?l vagy más befektet?it?l beszedett adóba, mintha ezen nyereség kifizetésre került volna, az a t?ke szabad mozgása korlátozásának min?sül.

83 Márpedig az ilyen korlátozás csak akkor fogadható el, ha azt nyomós közérdeken alapuló nyomós okok igazolják, ha alkalmas az általa elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és nem lépi túl az annak eléréséhez szükséges mértéket (2016. november 24?i SECIL ítélet, C?464/14, EU:C:2016:896, 56. pont).

84 Meg kell azonban állapítani, hogy a holland kormány az alapügyben az érintett befektetési alap nyereségének újrafelosztására vonatkozó feltételt illet?en nem hivatkozott ilyen indokokra.

85 E körülmények között a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely elírja, hogy valamely külföldi illetőség befektetési alap azzal az indokkal nem részesülhet visszatérítésben az osztalékok után e tagállamban általa fizetendő osztalékadó tekintetében, hogy ezen alap nem felel meg az e visszatérítés tekintetében meghatározott feltételeknek, nevezetesen nem fizeti ki évente, az üzleti évet követő nyolc hónapon belül teljes mértékben a befektetési hozamokat a részvényesek vagy befektetők részére, amennyiben a letelepedési helye szerinti tagállamban a kifizetésre nem került befektetési hozamai kifizetettnek tekintendők, vagy azt belefoglalják az e tagállam által a részvényesektől vagy más befektetőkől beszedett adóba, mintha ezen nyereség kifizetésre került volna, és amennyiben, figyelemmel az e célt alátámasztó feltételekre, az ilyen alap összehasonlítható helyzetben van azon belföldi illetőség alappal, amely jogosult ezen adó visszatérítésére, aminek a vizsgálata a kérdést terjesztő bíróság feladata.

A költségekről

86 Mivel ez az eljárás az alapügyben részt vevő felek számára a kérdést terjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely elírja, hogy valamely külföldi illetőség befektetési alap azzal az indokkal nem részesülhet visszatérítésben az osztalékok után e tagállamban általa fizetendő osztalékadó tekintetében, hogy nem szolgált bizonyítékkal arra nézve, hogy részvényesei vagy befektetői megfelelnek az e szabályozásban meghatározott feltételeknek, feltéve hogy e feltételek nem hozzák ténylegesen hátrányos helyzetbe a külföldi illetőség befektetési alapokat, és hogy az adóhatóság az említett feltételek tiszteletben tartására vonatkozó bizonyítékok benyújtását a belföldi illetőség befektetési alapoktól is megköveteli, aminek a vizsgálata a kérdést terjesztő bíróság feladata.**
- 2) **Az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely elírja, hogy valamely külföldi illetőség befektetési alap azzal az indokkal nem részesülhet visszatérítésben az osztalékok után e tagállamban általa fizetendő osztalékadó tekintetében, hogy ezen alap nem felel meg az e visszatérítés tekintetében meghatározott feltételeknek, nevezetesen nem fizeti ki évente, az üzleti évet követő nyolc hónapon belül teljes mértékben a befektetési hozamokat a részvényesek vagy befektetők részére, amennyiben a letelepedési helye szerinti tagállamban a kifizetésre nem került befektetési hozamai kifizetettnek tekintendők, vagy azt belefoglalják az e tagállam által a részvényesektől vagy más befektetőkől beszedett adóba, mintha ezen nyereség kifizetésre került volna, és amennyiben, figyelemmel az e célt alátámasztó feltételekre, az ilyen alap összehasonlítható helyzetben van azon belföldi illetőség alappal, amely jogosult ezen adó visszatérítésére, aminek a vizsgálata a kérdést terjesztő bíróság feladata.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: holland.